

Ruohosipulin viljely onnistuu - sadon käsittely työlästä

Ruohosipulia viljellään nykyisin avomaalla vähän. Viljelyssä ei suuria ongelmia ole, mutta pullonkauloja voivat olla sadon käsittely ja markkinointi.

Ruohosipuli on vähän viljelty, mutta perinteikäs ja sitkeähenkinen maustekasvi. Ulkomailta tuodaan erityisesti pakkaskuivattua ruohosipulia teollisuuteen. Kotimaisen viljelyn mahdollisuuksien selvittämiseksi MTT puutarhatuotantoon perustettiin vuonna 2000 ruohosipulin viljelykokeita Yrkeshögskolan Sydvästin aloitteesta. Kokeissa vertailtiin viljelykantoja ja lajikkeita, tutkittiin muovikatteen vaikutusta ruohosipulin kasvuun ja selvitettiin ruohosipulin lannoitusta. Viljelyä jatkettiin kolme kasvukautta, sillä pidempään ei samaa kasvustoa kannata kaupallisessa viljelyssä ylläpitää. Ensimmäisenä vuonna kerättiin kaksi satoa ja seuraavina vuosina neljä satoa.

Lajike-erot pieniä

Lajikekokeessa oli mukana kuusi lajiketta tai viljelykantaa, joista yksi oli Hangossa 1920-luvulla viljelyyn otettu kotimainen kanta. Lajikkeiden ja kantojen väliset erot olivat yllättävän pieniä: hieman muita enemmän satoa tuottivat kotimainen kanta, Tavallinen -nimellä markkinoitu viljelykanta ja Grolau-lajike. Kasvuston ulkonäön perusteella lajikkeita oli vaikea erottaa toisistaan.

Lajike-erot kauppakelpoisen sadon osuudessa olivat pieniä, mutta laatu heikkeni kolmantena vuonna selvästi. Ensimmäisenä vuonna kauppakelpoinen sato oli 82-92 % kokonaissadosta, toisena vuonna 71-82 % ja kolmantena vuonna enää 50-70 % korjuukerrasta riippuen. Syksyä kohti laatu huononi.

Lajikekokeessa verrattiin viljelyä mustalla muovilla katetussa penkissä ja ilman katetta. Istutusvuoden ensimmäinen sato oli heikompi mustassa muovissa, myöhemmin tulos oli päinvastainen tai katteella ei ollut vaikutusta. Yhteenlaskettua satoa musta muovi lisäsi. Toinen, ehkä vielä merkittävämpi seikka on rikkakasvien helpompi hallinta katetussa maassa.

Ruohosipuli kuluttaa runsaasti ravinteita

Lannoituskokeessa tutkittiin perustamislannoituksen jälkeistä lannoitusta. Koealue lannoitettiin ennen kokeen perustamista Puutarhan Y-lannos 3:lla (typpeä 60 kg/ha). Ensimmäisen sadon jälkeen aloitettiin viikoittainen kastelulannoitus kahdella eri typpimäärällä ja pelkällä typpilannoitteella tai täyslannoksella.

Kokeen loppua kohti erot tulivat aina vain selvemmiiksi:

typpiannoksen suurentaminen lisäsi satoa ja täyslannos oli selvästi parempi kuin pelkän typen lisääminen. Koepellon ravinnetila, erityisesti kaliumpitoisuus, heikkeni kokeen kuluessa, joten pelkän typen lisääminen ei riitä perustamista seuraavina vuosina. Ennen ruohosipuliviljelmän perustamista kannattaa tarkistaa, että viljavuusluvut ovat kohdallaan ja erityisesti kaliumia ja magnesiumia on riittävästi.

Sadon käsittely työlästä

Kokeissa yllätyimme, kuinka runsas sato ruohosipulista saatiin. Sadonkorjuukin sujuu nopeasti käsin, mutta kauppakunnostaminen on melkoisen hidasta. Lisäksi on havaittu, että kotimaisen ruohosipulin on erittäin vaikea päästä tuonnin valtaamille markkinoille, olipa kyse sitten vähittäismyynnistä tai käytöstä teollisuudessa.

*Terhi Suojala, MTT
Lisätietoja: Koetoiminta ja
käytäntö 4/2002: 10
terhi.suojala@mtt.fi
puh. (02) 477 2207*